

Kupte si pohlednice s obrázky, které maloval hendikepovaný Tomáš Rybička hlavou

Tentokrát bych chtěla napsat o setkání s někým, kdo si zaslouží velký obdiv.

Většina z nás se učí, pracuje, chodí za zábavou nebo sportuje. Hubujeme přitom na nedostatek času, snažíme se vše stihnout a pokládáme tuto běžnou činnost za samozřejmou.

Jsou však mezi námi lidé, kterým zdravotní handicap nedovolí žít jako ostatní.

Každý se s takovým omezením vyrovnává po svém, pokud je trvale upoután na invalidní vozík, není to pro něj ani rodinu jednoduché. Vždy to znamená, že spoustu běžných činností takový člověk vůbec dělat nemůže. To však vůbec neznamená, že nic nedokáže, je to někdy spíše naopak.

Malovat se dá i hlavou, nejen ústy

Příkladem je jeden z klientů Domova pod hradem Žampach pro zdravotně handicapované spoluobčany, kde je i chráněné bydlení.

Žije tam s ostatními také šestadvacetiletý Tomáš Rybička, který přesto, že je nejen trvale upoután na invalidní vozík, a nemůže nic dělat ani rukama a s okolím komunikuje převážně očima, od dětství rád maluje. Malování se začal plně věnovat a vystavovat před šesti lety, zpočátku maloval barvami určenými učitelem, později si začal barvy určovat sám a poslední rok maluje podle předlohy. Za tu dobu udělal s pomocí své učitelky Marty Majvaldové velký pokrok a z jeho obrázků dýchá radost z jejich tvorby.

Přítom pro Tomáše není malování vůbec jednoduché, maluje totiž hlavou.

V Hamzově léčebně v Luži mu vyvinuli už dříve speciální hlavový držák, do kterého se dají upnout různé pomůcky i štětce. Tomáš si pak u zvláštního zvýšeného stolečku sám určí, podle jaké předlohy bude malovat, nebo jakou barvu má paní učitelka namíchat. Maluje na papír nebo plátno pomalými pohyby hlavy. Dokáže namalovat neuvěřitelně detaily a s paní učitelkou vynalézají originální pomůcky a postupy malování. Za šest let si už dobře rozumí, a tak Tomáš

má možnost malbou vyjádřit své pocity, nebo někomu pěkným obrázkem udělat radost.

Jak jsem se setkala s Tomášem

Letos od jara se v rámci charitativní akce Knoflíkiáda snažím s pomocí dobrých lidí sehnat finanční prostředky na asistenční službu při ozdravných nebo rehabilitačních pobytech pro sedm klientů z Domova pod hradem Žampach, mezi něž patří i Tomáš. Poprvé jsem se s ním setkala letos na jaře, když jsem se do domova jela se všemi, kterým budou prostředky poskytnuty, seznámit a Tomášovo malování mě už tenkrát velmi zaujalo.

Částka, která byla jemu a ostatním šesti klientům zatím poskytnuta, překročila už polovinu z částky 77 000 korun, kterou bych velmi ráda pro všech sedm získala, aby měl každý z nich nejméně 11 tisíc a mohl je využít na ozdravné pobyty a asistenční služby.

Jak vznikly pohledy s obrázky Tomáše

Od září jsem prodejem svých drátovaných výrobků a příspěvky od zákazníků při prodeji výrobků chráněné dílny Ponny Dekor z České Třebové získala dalších pět tisíc. Aby se tato částka ještě navýšila, domluvila jsem se s Tomášem a vedením domova v Žampachu, že nechám podle sedmi jeho pěkných a zajímavých obrázků udělat pohlednice.

V tiskárně Dobel z Dolní Černé mi vyšli vstřícně pohledy udělali rychle. Spěchalo se i proto, abych je při své další návštěvě do domova prvního listopadu mohla dovézt.

Pohlednic se sedmi zajímavými motivy bylo celkem vydáno 1500 kusů, vážily skoro osm kilo. Tomášova velká radost, kterou jasně vyjádřil, když tu hromadu pohlednic s jeho obrázky uviděl, stála za všechnu tu námahu.

Radost měl i z velkého dřevěného slunce, které mu na moji prosbu v chráněné dílně vyrobili.

Pohlednice s Tomášovými obrázky budou postupně v prodeji na různých místech i v domově na Žampachu a u mého stánku na nádraží v České

Třebové. Jedna pohlednice stojí 14 korun, soubor všech sedmi stojí 77 korun a už jich bylo prodáno přes sto.

Na malování má Tomáš talent

Když jsem Tomáše viděla, jak s radostí začíná malovat další obrázek, uvědomila jsem si, že opravdu dokáže přes svůj velký zdravotní handicap s pomocí okolí vyjádřit svůj talent.

Je to pro něj sice namáhavé, ale před výsledkem se my, kteří to, že své tělo ovládáme, bereme jako samozřejmost, můžeme jenom sklonit. Tomášův příklad ukazuje, že je pravdivé pořekadlo „když se chce, všechno jde“ a mnozí z nás, kteří před daleko menšími překážkami někdy couvají a říkají „to mi nejde“, by si z jeho ohromné snahy a pile mohli vzít příklad.

Poděkování za podporu

Chtěla bych zde poděkovat všem, kteří svými příspěvky a zakoupením pohlednic umožní Tomášovi, Janičce, Markovi, dvěma Jaroslavům a Romanovi jet na ozdravné pobyty s péčí asistenta. Velký dík patří zejména Renatě Turkové, zakladatelce chráněné dílny i ostatním pracovníkům

dílny, kteří mi velmi pomáhají. Pěkné výrobky této dílny udělaly už mnohým radost a při jejich prodeji mohu získávat další příspěvky pro Tomáše a ostatní.

Uspořádejte i u vás dražbu plyšáků

Doufám, že se ještě další školy nebo jiná dětská zařízení přidají a uspořádají v rámci svých předvánočních nebo jiných

akcí „plyšákové dražby“, podrobnější informace jsou na www.novyzamek.info. Tím pomohou získat další prostředky a podaří se získat částku co největší pro ty z nás, kteří tuto podporu stále potřebují.

Tomášův úspěch ukazuje, že člověk může dokázat to, co opravdu chce a ještě udělat radost lidem okolo sebe, a to je v dnešní uspěchané době na tomto příběhu to nejkrásnější.
Krasava Šerkopová